

HIERONYMUS.

EΥΣΕΒΙΟΣ.

EUSEBIUS.

dimicavit Jephthe in terra filiorum Ammon: nam & usque in presentem diem in septimo lapide Philadelphia villa Abela cernitur vinetis consita: alia quoque est civitas nomine Abela vini fertilis, in duodecimo à Gadaris milliario contra orientalem plagam: necnon & tertia in Phœnice Abela, inter Damascus & Paneadē.

Ἰεφθαί, γῆς υἱὸν Ἀμμων, ἡ ἵστον εἰς ἔτι νῦν καὶ μὴ ἀμπελοφόρος Ἀβελ, ἀπὸ σ' σημείων Φιλαδελφίας καὶ ἄλλη πόλις ἐπίσημος Ἀβελὰ οἰνοφόρος καλεμένη, δεστώσα Γαδάρων σημείοις β' πρὸς ἀνατολὰς καὶ τρίτη τις αὐτῇ Ἀβελὰ τῆς Φοινίκης μεταξὺ Δαμασκῶ καὶ Πανιάδος.

lum gessit Jephthe in terra filiorum Ammon, quæ etiam nunc est villa vitifera Abel, in sexto milliario à Philadelphia. Item alia civitas nobilis Abela vinifera dicta, distans Gadaris duodecim milliariis versus Orientem. Tertia item quædam Abela Phœnicæ, inter Damascus & Paneadem.

ABEL MAGNUS locus est 1 Reg. vi. vs. 18. à luctu ibi & multorum Bethsaimitarum strage edita (Abel enim luctum significat) quod arcam curiosius inspexissent; qua de re nos ad eum locum.

ABELMAIM, quod regionem aquarum sonat. 2 Paral. xvi. vs. 4. non alia est ab Abelbethmaacha, ut satis constat si quis duo loca conferat, 3 Reg. xv. vs. 20. & 2 Paralip. xvi. vs. 4. Hanc ab illa priore non rectè distinxit Adrichomius.

¹ ABELMAULA, urbs unius de principibus Salomonis, unde fuit & Eliseus propheta. Est autem nunc vicus in Aulone, de quo infra in decimo à Scythopoli miliario contra Austroalem plagam nomine Bethabula, sed & Abelmea villula nunc nuncupatur inter Neapolim & Scythopolim.

Ἀβελμαελαί, πόλις ἐνὸς τῶν ἀρχόντων Σολομῶν, ὃς ἐν Ἐλισσαῖος, καὶ μὴ νῦν ἐστὶν ἐν τῷ Αὐλῶ, Σκυθοπόλεως δεστώσα σημείοις ι' ἢ νῦν καλεῖται Βηθμαελά. ἐστὶ δὲ καὶ Ἀβελ νέα κατιόντων ἀπὸ νέας πόλεως εἰς Σκυθόπολιν.

ABELMAELAI, civitas unius de principibus Salomonis, unde Heliseus: vicus nunc est in Aulone, distans Scythopoli milliariis octo-decim; vocatur nunc Bethmaela. Est autem & Abel nova descendentibus Neapoli Scythopolim.

ABELMEHULA. Vide Abelmaula proximè.

² ABELSATIM, locus in deserto ad meridiem Moabitaram.

Ἀβελσατγὴν, τόπος τῆς ἐρήμου κατὰ δυσμὰς Μοάβ.

ABELSATGIN, locus deserti versus Occidentalem plagam Moab.

ABENBOEN, hoc est, lapis Boen, locus in terminis communibus tribus Judæ & Benjamin, Jos. xv. vs. 6. & Jos. xviii. vs. 18.

³ ABENEZER, quod interpretatur lapis adjutorij, sive lapis auxiliator. Est autem locus unde tulerunt Philisthim Arcam Testamenti inter Eliam & Ascalonem, juxta villam Bethsaimis.

Ἀβενετὴρ, λίθος βοηθοῦ, τόπος ὃς ἐν τῇ κιβωτῇ ἦσαν οἱ ἀλλόφυλοι μεταξὺ Αἰλίας καὶ Ἀσκαλώνος, πλησίον Βεθσαμὲς κάμης.

ABENETER, lapis adjutoris, locus ex quo Arcam tulerunt alienigenæ inter Eliam & Ascalonem, prope vicum Bethsames.

ABES, urbs in tribu Issachar, Jos. xix. vs. 20.

⁴ ABETHARIM, pro quo Aquila, & Symmachus exploratorum viam interpretati sunt: ubi adversum Chananeum, qui ab Austro contra Israël eruperat, in solitudine dimicatur.

Ἀβθαριμὰ, σὺν ὁδὸς τῶν κατασκόπων· ἐνταῦθα ὁ Χαναανίος ὁ κατὰ μένος εἰς τὸν νότον ἐπελάθων τῷ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ πολεμεῖ.

ACTHARIMAC, comitatus exploratorum; ubi Chananæus, qui sedem fixerat ad Austrum, cum erupisset adversum Israël in solitudine, eum bello laceffit.

ABILINA, Lyfania tetrarchia, Lucæ iii. vs. 1. in monte Libano, à quo & tota hæc regio Lyfanium dicta est. Joseph. 19. Ant. c. 4. qua de re plura ad istum Lucæ locum. Ptolemæus tamen Abylam urbem non in ipso monte, sed in Cœlesyria inter Libanum & Antilibanum ponit.

ABRAN. Vide Achran.

ACCAIN, urbs in tribu Judæ, Jos. xv. vs. 57.

NOTÆ.

1. De ABELMEHULA (ita enim in versione nostra appellatur) urbs in dimidia tribu Manasse cis Jordanem & non procul Jordane diximus & nos Judic. 7. v. 23. Quod autem dicitur ea fuisse urbs unius de principibus Salomonis, intellige non de urbe natali, sed de urbe cujus administrationem & præfecturam habebat, ut liquet è 3 Reg. 4. v. 12. Eusebii verba sunt usque ad illud: Est autem nunc vicus, &c. Posteriora autem illa usque ad finem Hieronymi esse mihi persuadeo. Significat autem hæc vox luctum vel campum chori. BONFRERIUS.

2. De ABELSATIM alio nomine Settim diximus Num. 25. v. 11. & c. 33. v. 49. Significat autem hæc vox planitiem spinarum, seu potius earum arborum quæ Settim vel Setim appellantur, quas à spinis diversas esse Præloq. c. 16. sect. 6. & Exod. 25. v. 5. demonstravimus. Per desertum autem intellige hic campetria Moab. Illum autem genitivum Moabitaram conjunge cum voce deserto, non cum altera voce ad meridiem. IDEM.

3. Lapis adjutorij in versione nostra appellatur, 1 Reg. 4. v. 1. & c. 5. v. 1. & c. 7. v. 12. Ratio nominis ex hoc posteriore loco sumenda est. Cum autem juxta Bethsames fuerit, & hæc fuerit in tribu Judæ, probabiliter sanè etiam colligitur Lapidem adjutorij in eadem tribu fuisse. IDEM.

4. Aquilam & Symmachum secutus est Hieron. in versione sua Num. 21. v. 1. vertit enim, per exploratorum viam, quasi vox illa ὁδὸς atharim in Hebræo appellativa esset, non propria: satis tamen credibile est ab exploratoribus ei loco nomen mansisse, ut ad eum locum diximus. Videtur autem hic vitiose apud Hieronymum legi Abetharim, pro Atharim; nam & hæc lectio posterior sola in Codicib. Septuaginta Int. nunc cernitur, & sola Hebræo respondet. IDEM.

5. ἡ σημείων] Aut legit Hieronymus ζ' hoc est, septem, aut distantiā aliam posuit. CLERICUS.

6. Σημείοις ιι.] Legendum ex Hieronymo, ι', 4, ut rectè in Parisina, hoc est, milliariis decem, quæ nunc vocatur &c. IDEM.

7. Ἀβελ νέα] Est in Codice Regio, Ἀβελ νέα, unde conjicit Parisinus editor fuisse Ἀβελμεά, ut est in versione Hieronymiana. IDEM.

8. Ἀβενετὴρ] Imò Ἀβενεζὴρ, ut & est etiam in Codicibus Vaticano & Alexandrino. IDEM.

9. Ἐπελάθων] Sic rectè legit Bonfrerius pro ἀπελάθων, quod erat in ipsius codice, nam ἐπέρχεται supervenire, optimè dicitur de hoste irruente, non ἀπέρχεται, abire. Itaque non erat cur manifestum mendum reponeret Martianeus. IDEM.